

No odiaràs

Títol original: *Non odiare* **Direcció:** Mauro Mancini **Guió:** Davide Lusino, Mauro Mancini **País:** Itàlia **Durada:** 95 min **Any:** 2020 **Gènere:** Drama, holocaust
Interpretació: Sara Serraiocco, Cosimo Fusco, Alessandro Gassman, Lorenzo Acquaviva, Antonio Scarpa, Lorenzo Buonora, Luka **Música:** Aldo De Scalzi, Pivio
Fotografia: Mike Stern Sterzynski **Distribuidora:** Reverso Films **Estrena a Espanya:** 24/09/2021
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en català

SINOPSI

El fill d'un supervivent de l'Holocaust nazi viu a Trieste on exerceix de cirurgià. Un dia comença a dubtar de la seva integritat professional i moral, quan es nega a ajudar una víctima d'un accident de trànsit que troba en el seu camí a casa des de la feina. Poc després contractarà com a assistenta a casa una jove, el germà de la qual és un perillós *skinhead* d'ultradreta. (Sensacine)

CRÍTICA

06/09/2020 - VENÈCIA 2020: L'òpera prima de Mauro Mancini narra una història simple però atractiva, protagonitzada per Alessandro Gassmann

Non odiare, el primer llargmetratge de Mauro Mancini, s'ha projectat a la Setmana Internacional de la Crítica de Venècia i és l'única pel·lícula italiana de la secció. Abans d'escriure-la i dirigir-la, el director va fer el seu debut el 2005 amb el curtmetratge *Our Secret*. A continuació, va treballar en altres curtmetratges, en televisió i en publicitat.

La pel·lícula, escrita per Mancini i **Davide Lisino**, està ambientada al nord-est d'Itàlia i comença amb una escena on veiem el protagonista, Simone Segre, de nen, obligat pel seu pare (**Cosimo Fusco**) a triar quin gatet vol salvar abans d'ofegar la resta de la ventrada. A continuació, veiem en Simone d'adult (**Alessandro Gassmann**), un reconegut cirurgià, mentre intenta navegar en canoa per un riu. Quan sent el soroll d'un accident de trànsit, abandona el bot i ofereix la seva ajuda. Troba un conductor ferit de gravetat. El nostre metge contacta amb els serveis d'emergència, intenta calmar l'home i li fa un torniquet amb el cinturó de seguretat. Però hi ha un petit detall que li provoca calfreds: l'home té una esvàstica tatuada al pit. Conscient de les experiències del seu pare com a supervivent d'un camp de concentració per a jueus, Segre desfà el torniquet i fuig de l'escena, abandonant l'home al seu destí.

En general, la pel·lícula segueix una estructura narrativa lineal i la història mostra la plena consciència de Segre del dany irreparable que ha causat a la família d'aquest home, Minervini, pare de tres fills: la Marica (**Sara Serraiocco**), la més sensible i responsable dels germans; en Marcello (**Luka Zunic**), un neonazi com el seu pare, molt agressiu i temperamental; i el més jove de tots tres, el Paolo (**Lorenzo Buonora**). Mogut pel remordiment, Segre intenta acostar-se a la família: acomiada la seva netejadora i contracta la Marica, que ara necessita diners per arribar a final de mes.

La interpretació de Gassman és molt convincent. L'actor retrata un home esquerp, taciturn, vençut i insatisfet, tot i el prestigiós lloc que ocupa en la seva organització. La interpretació del jove Zunic també mereix una menció especial, ja que dona la profunditat adequada a un personatge complex, sense caure en el parany fàcil dels estereotips, i ofereix una actuació monocroma. També destaca la música de **Pivio i Aldo De Salzi**, que transmet a la perfecció l'ansietat de Segre.

És un debut prometedori per a Mancini: tot i ser una història simple, és interessant i acaba de forma natural. L'únic que falta és que el públic descobreixi com.

Davide Abbatescianni – cineuropa.org